

بررسی تنوع ژنتیکی پروتئین های محلول در آب و نمک با استفاده از تکنیک SDS-PAGE *Glycine Max Merrill*

پوران بندریان^{۱*}، امید سفالیان^۲، علی اصغری^۳، محمد صدقی^۳، امیر غریب عشقی^۴

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد اصلاح نباتات، دانشگاه محقق اردبیلی

۲- استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه محقق اردبیلی

۳- دانشیاران گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه محقق اردبیلی

۴- مربی پژوهشی، موسسه تحقیقات کشاورزی زنجان

poranbandariyan@yahoo.com

چکیده

پروتئین های ذخیره ای بذر به عنوان نشانگر های ژنتیکی که کمتر تحت تاثیر محیط بوده و یکنواختی و تکرار پذیری بالایی دارند به عنوان ابزاری قدرتمند در مطالعات مربوط به بررسی ارتباط و خویشاوندی ژنوتیپ ها و گونه های مختلف گیاهی تبدیل شده است. در این تحقیق ۱۷ رقم از گونه *Glycine Max Merrill* با استفاده از الکتروفورز SDS-PAGE در آزمایشگاه بیوتکنولوژی دانشگاه محقق اردبیلی انجام شد. نتایج نشان داد میانگین تنوع ژنتیکی برای تمام مکان های ژنتیکی برابر ۰/۴۸ و تجزیه خوشه ای جمعیت ها را به ۴ گروه تقسیم کرد.

کلمات کلیدی: پروتئین، تنوع ژنتیکی، محلول در آب و نمک، SDS-PAGE

مقدمه

تنوع ژنتیکی در بسیاری از گیاهان زراعی مهم، از جمله گندم در اثر فرسایش ژنتیکی که یکی از پیامد های کشاورزی نوین است محدود گردیده است. کاهش تنوع علاوه بر اینکه بازدهی برنامه های اصلاحی را می کاهد، باعث ایجاد یکنواختی ژنتیکی در مزارع و آسیب پذیری شدید محصولات کشاورزی در برابر آفات، بیماری ها و تنش های محیطی نیز می گردد. از این رو محققین به دنبال یافتن منابع جدید ژنتیکی هستند تا بر این مشکلات غلبه نمایند (کیافی و همکاران، ۱۹۹۳). لوبیای روغنی یا سویا با نام علمی گلیسین ماکس (*Glycine Max Merrill*) گیاهی دیپلوئید ($2n=40$) یکساله و از تیره بقولات (Leguminosae) است.

امروزه با گسترش روش های دیگر تجزیه و تحلیل ژنتیکی، که در آنها مستقیماً از ماده ژنتیکی استفاده می شود، پژوهش های بسیار ارزشمندی در زمینه های گوناگون، از جمله ارتباطات فیلو ژنتیکی و تکامل، چگونگی روند زراعی شدن گیاهان و

بررسی تنوع ژنتیکی به انجام رسیده است با این وجود استفاده از الکتروفورز پروتئین های دانه به منظور تعیین و گروه بندی پلی پتید های تشکیل دهنده پروتئینی، شناسایی چند شکلی آنها در میان ژرم پلاسما موجود از جایگاه ویژه ای برخوردار است پروتئین ها در دانه های سویا بوسیله ژل SDS-PAGE اندازه گیری شده است. خصوصیات بیوشیمیایی پروتئین های دانه در حضور پروتئین هایی با وزن مولکولی در محدوده ای از ۱۱۸ و ۵۰-۷۵۸۶ دالتون آشکار می شود و با استفاده از مارکرها می توان حتی تا حدود ۲۰ دالتون مشخص نمود. (آکنی مید و همکاران، ۲۰۱۰) گلوبولین های شبیه و سیلین، موسوم به بتا-کان گلیسین را در سویا جدا سازی نمودند، و نشان دادند که ظاهراً در شش فرم ایزومری با وزن مولکولی ۱۵۰ تا ۱۷۵ کیلو دالتون یافت می شوند. در هر ایزومر کان گلیسین، یکی از سه زیر واحد آلفا، بتا و گاما تشخیص داده شده است (براندو اسن، ۱۹۸۱). گلیسین (IIs) و بتا-کان گلیسین (7s) را پروتئین های اصلی سویا می باشند. گلیسین دارای وزن مولکولی ۳۵۰۰۰۰ می باشد، و دست کم از شش زیر واحد گوناگون تشکیل شده است. هر یک از این زیر واحد ها شامل یک پلی پتید اسیدی است که توسط یک پیوند منفرد دی سولفیدی به یک پلی پتید بازی متصل است

مواد و روش ها:

در این مطالعه بذور ۱۷ رقم مختلف از گونه *Glycine Max Merril* مورد مطالعه قرار گرفتند. توده های ۱ تا ۱۷ از مرکز تحقیقات اصلاح و نهال بذر کرج تهیه گردید

استخراج پروتئین های بذر

برای استخراج پروتئین های محلول در آب و نمک ابتدا بذرهای هفده رقم سویا کاملاً پودر شدند. سپس ۳۰ میلی گرم آرد از هر نمونه به یک تیوپ منتقل شد و به هر کدام ۱/۵ میلی لیتر از محلول استخراج (تریس ۵۰ میلی مولار با $\text{PH}=7.5$ ، کلرید سدیم ۲۰ میلی مولار و ۲-مرکاپتواتانول) اضافه گردید. پس از ورتکس، مخلوط و به مدت ۲ ساعت در فریزر ۲۰- و سپس در دمای اتاق قرار داده شد تا یخ آن ذوب شود. پس از آب شدن کامل، مخلوط ورتکس شده و مجدداً در فریزر قرار داده شد. عمل فریز کردن و آب کردن ۳ مرتبه تکرار شد. در نهایت نمونه ها توسط دستگاه سانتریفیوژ یخچال دار 10000 rpm در دمای ۴ درجه سانتی گراد به مدت ۲۰ دقیقه سانتریفیوژ گردید. بعد از سانتریفیوژ فاز بالایی حاصل به تیوپ اپندورف دیگری انتقال داده شد. پس از اتمام عملیات استخراج، تیوب های حاوی عصاره های پروتئینی تا شروع نمونه گذاری در ژل در فریزر با دمای ۲۰- درجه نگهداری شدند.

الکتروفورز پروتئین ها

در این پژوهش برای الکتروفورز پروتئین از روش SDS-PAGE (الکتروفورز در ژل پلی اکریلامید در حضور سدیم دو سولفات) استفاده شد. SDS-PAGE در ژل جدا کننده ۱۰ درصد و ژل متراکم کننده ۵ درصد به روش لاملی (۱۹۷۰) انجام گرفت. الکتروفورز به مدت ۴ ساعت انجام شد

نتایج و بحث

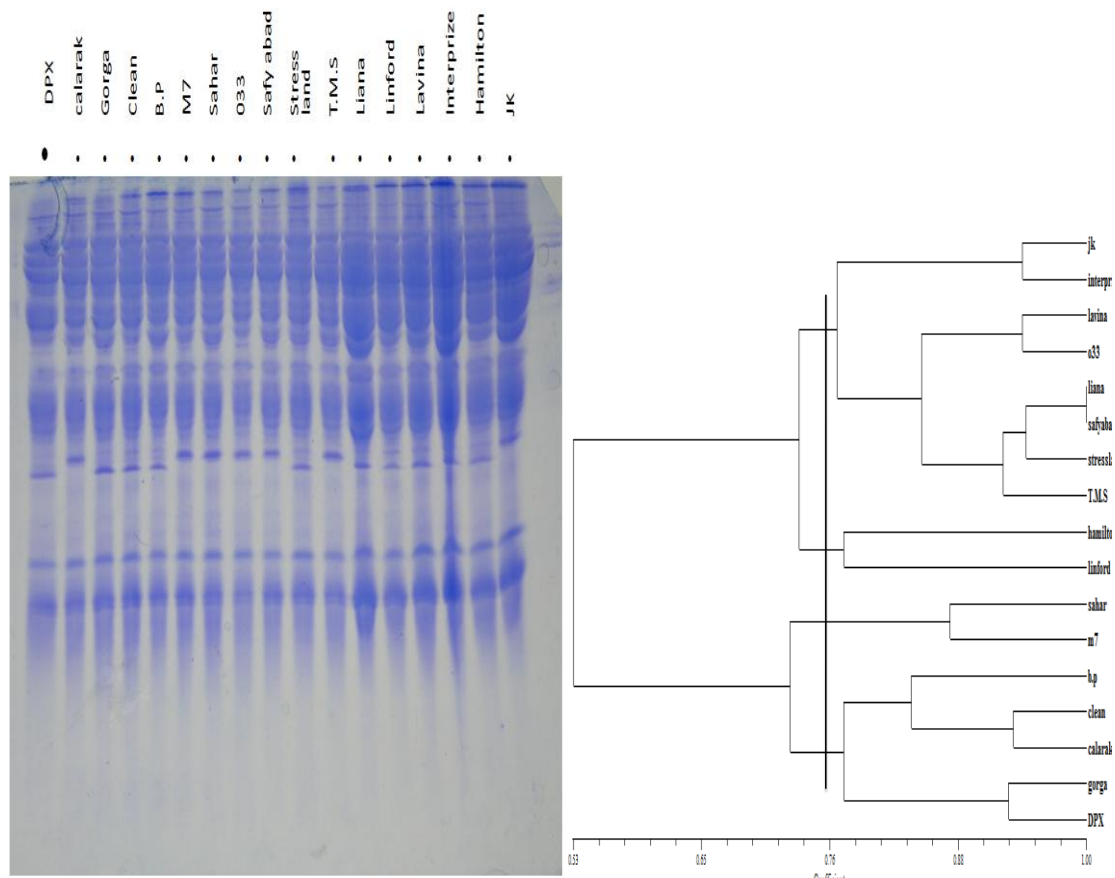
داده های حاصل از تجزیه پروتئین های محلول در آب و نمک در نرم افزار 32 PopGen NTSYS PC 2.2 برای ۱۷ رقم از گونه *GlycineMaxMerril* در انجام شد. نتایج نشان داد میانگین تنوع ژنتیکی برای تمام مکان های ژنتیکی برابر ۰/۴۸ و میانگین شاخص شانن ۰/۴۰۹۶ باشد. در مجموع برای ۱۷ رقم مورد مطالعه ۳۲ بانده پروتئینی مشاهده گردید که جمعیت های ۳، ۶، ۸، ۹، بیشترین تعداد بانده و جمعیت ۱۲، ۱۴، ۱۵ کمترین تعداد بانده را دارا بود. اگرچه باندهای پروتئینی مشترک زیادی در داخل ارقام مذکور وجود داشت، اما باندهای اختصاصی هر جمعیت نیز مشاهده شد. باندهای پروتئینی نه تنها از نظر محل قرار گرفتن روی ژل و وزن مولکولی، بلکه از لحاظ تراکم و شدت نیز با یکدیگر اختلاف نشان دادند. طبق اطلاعات بدست آمده از جدول تنوع ژنی نی، ۱۷ مکان ژنی دارای چند شکلی بودند (در مکان های ژنی ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳ و به میزان ۴۸ درصد و کمترین تنوع متعلق به نشانگرهای شماره ۴، ۵، ۲۳، ۲۲، ۲۱، ۱۸، ۲۱ به میزان صفر درصد بوده و در کل حدود ۷۳/۹۱ درصد مکان های ژنی چندشکلی نشان داد

شماره لوکوس	تعداد رقم	هتروزیگوتی	شماره لوکوس	تعداد رقم	هتروزیگوتی
۱	۱۷	۰/۲۹	۱۲	۱۷	۰/۳۵
۲	۱۷	۰/۲۹	۱۳	۱۷	۰/۴۱
۳	۱۷	۰/۲۹	۱۴	۱۷	۰/۴۱
۴	۱۷	۰/۰	۱۵	۱۷	۰/۴۵
۵	۱۷	۰/۰	۱۶	۱۷	۰/۲۹
۶	۱۷	۰/۴۸	۱۷	۱۷	۰/۲۰
۷	۱۷	۰/۴۸	۱۸	۱۷	۰
۸	۱۷	۰/۲۰	۱۹	۱۷	۰/۴۸
۹	۱۷	۰/۲۰	۲۰	۱۷	۰/۴۸
۱۰	۱۷	۰/۴۸	۲۱	۱۷	۰
۱۱	۱۷	۰/۴۸	۲۲	۱۷	۰
			۲۳	۱۷	۰

جدول ۱- تنوع ژنتیکی Nei

تجزیه کلاستر بر اساس ضریب تشابه جاکارد صورت گرفت و در نهایت نمودار درختی بر اساس روش UPGMA ترسیم شد. و نمودار دندروگرام طبق شکل (۱) بدست آمد.

با برش نمودار درختی در فاصله ۰/۷۶ واحد، چهار گروه حاصل گردید. بطوریکه، گروه اول شامل ارقام T.m.s,Streeland,Safyabad,Liana,033,Lavina,Interprize,jk شامل دوم گروه سوم شامل ارقام Linford,Hamilton گروه چهارم شامل B.p,Clean,Calark,Gorga,Dpx و گروه پنجم شامل ارقام Sahar,M.v می باشد. ماتریس شباهت بر مبنای ضریب تطابق ساده محاسبه شد. بیشترین شباهت یا کمترین فاصله ژنتیکی مربوط به ارقام (Safyabad و T.m.s)، با ضریب تشابه ۱ و کمترین تشابه یا بیشترین فاصله ژنتیکی بین ارقام Hamilton(و) Calarak با ضریب تشابه ۰/۳۰۴۳ بود

شکل ۲) الگوی الکتروفورزی

شکل ۱) دندروگرام حاصل از تجزیه خوشه‌ای به روش همبستگی کامل

نتیجه گیری کلی: الکتروفورز پروتئین‌های ذخیره‌ای، روشی مطمئن است که بوسیله آن میتوان اختلافات ژنتیکی و روابط بین ارقام را بررسی کرد

منابع

1-Akinamed, S.A. Oben, T.T. Soetan, K.O., 2010. Biochemical characterization of soybean (*Glycine Max*) TGX1485-1D seed proteins. PP. 851-856.

2-Branda,H.U.Esen A.1981.Hetrogenity of soybean seed proteins.J.Agric.foodchem.29:497-501.

3-Ciaffi M., Lanfiandra D., Porceddu E. Benedettelli S. 1993, Storage protein variation in wild emmer (*triticum turgidum* ssp. dicoccoides) from Jordan and Turkey. 2. Patterns of allele distribution. *TheorApple Genet*, 86, 518-5250.

4-Laemml, U.K. 1970. Cleavage of structural proteins during the assembly of head of bacteriophage T4.Nature., 227: 680-685.

Study of total storage protein using SDSPAGE technique in some *Glycine max M. varieties*

P. Bandarian^{1*}, O.Sofalian², A.Asghari³, M.Sedghi³ and A. Gh. Eshgi⁴

1. M.Sc. student of plant breeding. University of MohagheghArdabili

2.Assistant Prof. Dep. Agronomy and Plant Breeding, University of MohagheghArdabili

3. Associated Prof. Dep. Agronomy and Plant Breeding, University of MohagheghArdabili

4. Agric. Research institute of Zanjan

poranbandariyan@yahoo.com

Abstract: Seed storage protein serve as genetic markers that not affected by environment. Also its repeatability and uniformity made it as powerful markers in variety identification and ancestral studies. In this study 17 soybean varieties were assessed by SDS-PAGE. The mean of genetic diversity in nearly all loci equal to 0.48 and cluster analysis resulted in four groups.

Key words:protein, Genetic diversity,solved in water and salt,SDS –PAGE